

НАЦИОНАЛНА АКАДЕМИЯ ЗА ТЕАТРАЛНО И ФИЛМОВО ИЗКУСТВО
„Кр. Сарафов“

СТАНОВИЩЕ

от

проф. д-р Пенко Господинов

за дисертационния труд **„АДАПТАЦИЯ НА ТРАДИЦИОННИ
РЕЖИСЬОРСКИ РЕПЕТИЦИОННИ МЕТОДИ В
МУЛТИМЕДИЙНИЯ ТЕАТЪР“**

от Мартин Младенов Киселов

за присъждане на образователна и научна степен „Доктор“

Предложеният за обсъждане труд, заедно с приложената информация към него, покриват необходимите изисквания, което позволява неговото разглеждане по същество.

Общият обем на изследването е 278 страници, от които: съдържателна част 249 стр. и приложения. Съдържателната част включва увод, три глави и заключение, както и списък на използваната литература. Към труда са приложени: автобиография, списък с публикации, справка за приносите и автореферат.

От биографията на Мартин Киселов става ясно, че е творец и изследовател с много солидна и интердисциплинарна база: магистър по журналистика и режисура за кино и телевизия, бакалавър по европейски науки с втора специалност кино, фотография и дигитални изображения. Има богат опит като режисьор в театъра, киното и телевизията, като драматургичен консултант в различни проекти, награждаван е многократно

по време на своите обучения. На базата на тази биография, не е изненада резултатът от изследването, оформен в разглеждания дисертационен труд.

Той е хомогенен, подробен, логичен и напълно завършен. Изследователските хипотези са разгледани критично с ясен анализаторски подход. Като обект на своето изследване докторантът посочва репетиционните методи на режисьора, като репетицията е разбрана в качеството си на методично обоснована творческа процедура, целяща създаване и развиване на живо театрално взаимодействие, което да може да бъде пресъздавано за целите на публичен показ. Поради спецификата на обекта на изследване – режисьорските репетиционни методи в театъра, изследването се провежда под формата на структурен, исторически и методологичен анализ, базиран върху резултатите от контент-анализ на първични и вторични източници (изказвания и твърдения на режисьори, свидетелства на сътрудници и наблюдатели на репетиционния процес, представени в печатна и аудио-визуална форма, както и сравнителен анализ на изследвания на авторитетни театрални историци и теоретици). Ясно са очертани историческите, географски и тематични граници на изследването. Понятийният апарат, използван за неговите цели е коректно и недвусмислено указан. Използваната литература е достатъчно сериозна и разнообразна, включва освен доказани теоретици и практики в изследваната област и по-нови и актуални автори на различни езици.

С дисертационния труд Мартин Киселов демонстрира способност за аналитичен, критически и интердисциплинарен подход към изследваната тема, задълбочено познание за историческите процеси в театралното изкуство и практически усет за свързването на традицията с новите процеси. Умело борави с понятия и съждения от различни научни области.

Като доказателство за своите тези М. Киселов използва практиката на няколко от най-влиятелните режисьори, работещи в жанра мултимедиен

театър: Робер Лъопаж, Саймън Макбърни и трупата „Комплисите“, Мариан Уиймс и нейната компания „Билдърс Асошиейшън“, както и мултимедийният формат „живо кино“, развит от английската режисьорка Кейти Мичъл. Намирам този индуктивен метод за напълно подходящ за целите на изследването, което се доказва и в самия текст. Както заключава авторът: „Въпреки постдраматичния характер на творчеството си, предполагащ едно отдалечаване от наративното начало, всъщност и четиримата разгледани практики поставят разказването на истории в центъра на своите театрални модели. Разказът обаче не е логоцентричен, а визуален, монтажен, което ги провокира често да оперират като кинорежисьори, работещи със средствата на театъра, създавайки отделни пърформативни парчета, които след това „монтират“ и „премонтират“ в секвенции и след това в цялостни представления.“

Намирам приносите, посочени от докторанта за валидни.

В **заключение** на всичко казано до тук, препоръчвам на уважаемото научно жури да присъди на Мартин Младенов Киселов образователната и научна степен „Доктор“.

Убедено и по съвест гласувам с ДА.

гр. София

проф. д-р П. Господинов

27.08.2023